

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 452

van **BART NEVENS**

datum: 25 februari 2016

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**

VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Recyclageparken - Stand van zaken

Gesorteerd afval is te hergebruiken, composteren, recyclen of milieuvriendelijk te verwerken. Dat vereist natuurlijk een goede voorsortering. Dit gebeurt best bij de consument zelf, niet alleen omdat daarmee de kostprijs van de effectieve recyclage significant daalt, maar ook - en vooral - omdat daarmee een bewustwording gecreëerd wordt bij de consument.

Een deel van die voorsortering gebeurt op containerparken. Meer dan zeven op de tien Vlamingen hebben een recyclagepark op minder dan 5 kilometer in hun buurt: er is ongeveer één recyclagepark per 18.000 inwoners in Vlaanderen. Gelet op de doelstellingen, spreken we in Vlaanderen in de toekomst niet langer van containerparken maar van recyclageparken.

1. Hoeveel recyclageparken telt Vlaanderen? Kan de minister in haar antwoord een overzicht bezorgen van het aantal recyclageparken per gemeente?
2. Voor meer dan zeven op de tien Vlamingen ligt het recyclagepark op minder dan 5 kilometer.

In welke gemeenten wordt dit niet gehaald?

3. Hoeveel gemeenten voldoen aan de verplichting om in een recyclagepark te voorzien vanaf 10.000 inwoners, met een bijkomend park per begonnen schijf van 30.000 inwoners? Kan de minister een overzicht geven van de gemeenten die hieraan niet voldoen? Graag met opdeling tussen de verplichtingen ten gevolge van het inwonersaantal.
4. Hoeveel gemeenten hebben een afspraak met een buurgemeente voor gebruik van het containerpark? Welke gemeenten betreft het? Betekent deze samenwerking dat de verplichting, genoemd in deelvraag 2, wegvalt?
5. Hoe motiveren de gemeenten zonder (voldoende) containerpark(en) de afwezigheid ervan? Wordt hier beleidsmatig door de Vlaamse overheid op ingespeeld?
6. Voor drie op de tien Vlamingen is een recyclagepark niet steeds beschikbaar in de nabije omgeving. Uit een onderzoek bij intercommunale INTERZA blijkt dat niet meer dan 50% van de inwoners met enige regelmaat het recyclagepark bezoekt. Volgens de OVAM kan er bijgevolg vanuit gegaan worden dat bij de restgroep een groot aandeel van de vermelde recycleerbare/gevaarlijke stromen in de restafvalzak terechtkomt, terwijl volgens het Vlaamse beleid recyclage steeds de voorkeur verdient op verbranding.

Welke mogelijkheden ziet de minister om de toegankelijkheid van recyclageparken te verhogen en welke (recyclage)doelstellingen verbindt zij daaraan?

ANTWOORD

op vraag nr. 452 van 25 februari 2016

van **BART NEVENS**

1. Vlaanderen telt 335 recyclageparken. Het overzicht per gemeente vindt u in bijlage 1.
2. Op basis van de analyse van de huidige geografische spreiding van de recyclageparken blijkt dat vandaag 95,8% van de Vlaamse inwoners op ca. 5 km van een bestaand recyclagepark woont. Uit de studie kan niet afgeleid worden in welke gemeenten inwoners verder dan 5 km van het voor hen toegankelijke recyclagepark wonen.
3. 286 gemeenten beschikken over een eigen recyclagepark. 7 gemeenten met meer dan 10.000 inwoners baten geen eigen recyclagepark uit. 26 gemeenten met meer dan 30.000 inwoners hebben slechts 1 recyclagepark. De inwoners van deze gemeenten kunnen met hun afvalstoffen doorgaans terecht op de recyclageparken van gemeenten die tot hetzelfde intergemeentelijk samenwerkingsverband behoren. Het overzicht vindt u in bijlage 2.
4. 22 gemeenten werken samen met een buurgemeente voor het gebruik van het recyclagepark. Een overzicht vindt u in bijlage 3. Niet alle gemeenten binnen een intergemeentelijk samenwerkingsverband hoeven zelf over een recyclagepark te beschikken, op voorwaarde dat 90% van de inwoners binnen een straal van 5 kilometer terecht kan in een ander recyclagepark binnen het samenwerkingsverband.
5. Volgens actie 2: 'Uitbouwen en optimaliseren van de werking van containerparken' van het sectoraal uitvoeringsplan 'Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen' kon binnen intergemeentelijke verenigingen het netwerk van containerparken geoptimaliseerd worden. Hierbij kon geopteerd worden om grotere centrale recyclageparken in te richten voor meerdere gemeenten in plaats van voor elke gemeente een klein recyclagepark. De norm was 1 park per schijf van 30.000 inwoners. Wanneer deze optimalisatie afweek van het voormelde uitgangspunt inzake aantal inwoners per recyclagepark, moest hiervoor een afwijking bij de Vlaamse minister van Leefmilieu aangevraagd worden.
6. In het nieuwe ontwerp uitvoeringsplan voor huishoudelijke afvalstoffen en gelijkaardig bedrijfsafval blijven recyclageparken een belangrijke pijler van een succesvolle selectieve inzameling. Door bijkomende kleine recyclageparken in te richten waar alleen de meest voorkomende afvalfracties worden ingezameld, wil de Vlaamse overheid het comfort en de dienstverlening in stedelijke kernen verhogen. Zulke kleine recyclageparken kunnen bestaan uit vaste installaties, maar ook uit tijdelijke, mobiele installaties, op voorwaarde dat die vaak genoeg worden opgesteld. Daarnaast wordt in het nieuwe ontwerpplan afgestapt van de verplichting om een recyclagepark te voorzien in functie van het aantal inwoners. In plaats daarvan kiest Vlaanderen voor een afstandsnorm. Voor de burger is de afstand die hij moet afleggen om zijn afval te kunnen afleveren in een recyclagepark, immers relevanter dan het aantal door één park te bedienen inwoners. Om het gebruik van recyclageparken zoveel mogelijk te stimuleren, moeten de parken goed bereikbaar zijn en een goede dienstverlening garanderen. Openingsuren en personeelsbezetting zijn daarbij cruciaal, maar dit is een verantwoordelijkheid van de lokale besturen.

Lokale besturen kunnen naast afvalinzameling op recyclageparken ook kiezen voor het aanbieden van een brengsysteem op korte afstand waar afvalstoffen selectief ingezameld worden. Daarbij hebben ze de keuze uit ondergrondse of bovengrondse inzamelrecipiënten. Die moeten op wandelafstand liggen waarbij een traject van maximaal 200 meter wordt aanbevolen.

De doelstelling is om de hoeveelheid restafval van gezinnen en bedrijven bestemd voor eindverwerking verder te reduceren. In plaats van één doel te stellen voor alle gemeenten werkt het nieuwe uitvoeringsplan met clusters van vergelijkbare gemeenten uitgaande van een bestaande Belfius-indeling. Deze sociaal-economische typologie is gebaseerd op o.a. de vergrijzing van de bevolking, de levensstandaard, de verstedelijking, de centrumfunctie, demografie,...

BIJLAGEN

1. Overzicht recyclageparken
2. Overzicht gemeenten minder dan 10000 inwoners zonder containerpark
3. Overzicht samenwerking buurgemeenten containerpark